

МАЛЬТІАД

Виконав:

Мазурик Дмитро

Студент II групи

історичного факультету

Перевірив:

канд.іст.наук,професор

Кривошея І.І.

ЗМІСТ

- ✓ Перший афінський період життя Мальтіада
- ✓ Другий афінський період життя Мальтіада
- ✓ Особистість Мальтіада
- ✓ Висновок

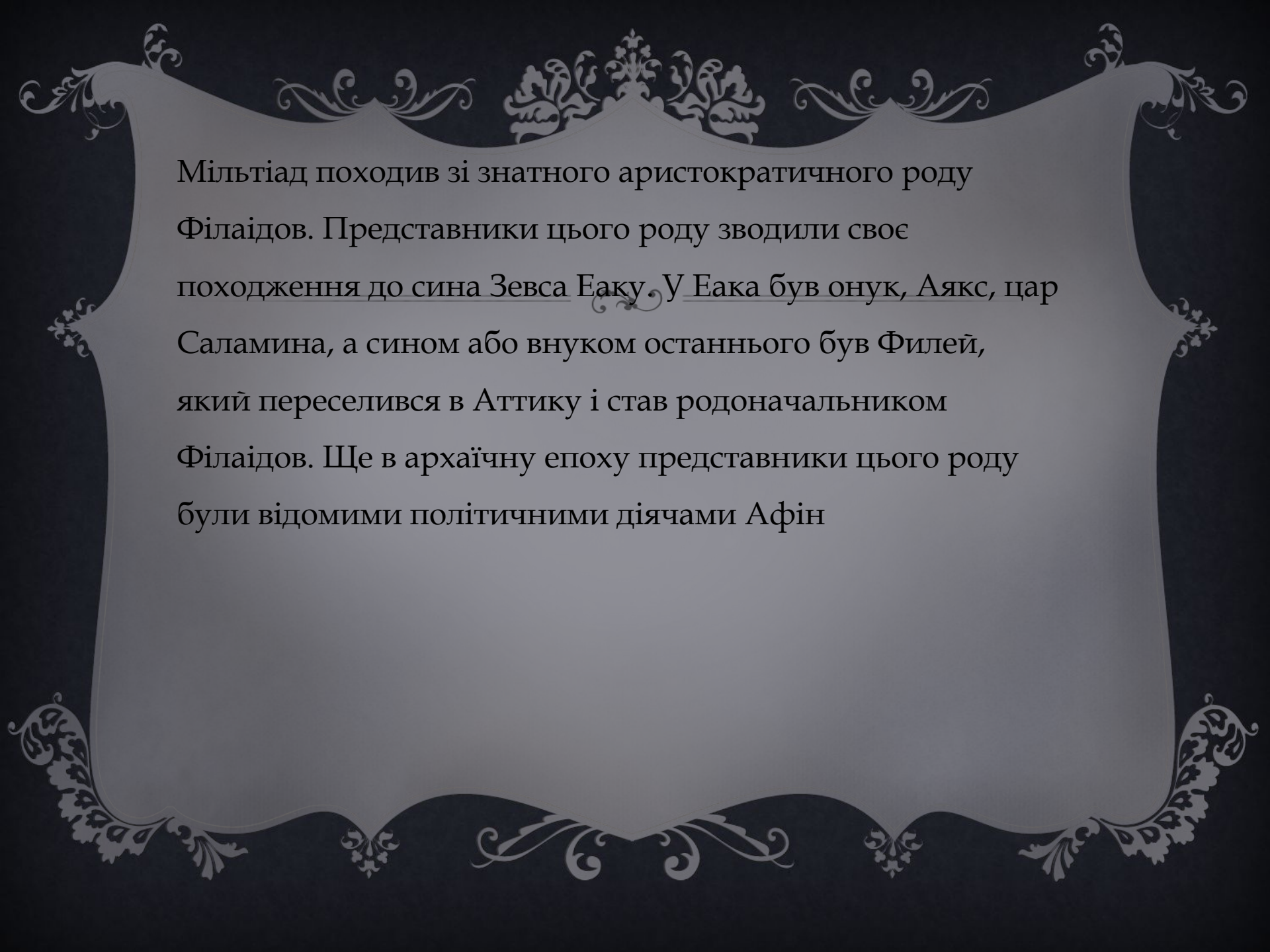
МАЛЬТІАД - АФІНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ДІЯЧ, ПОЛКОВОДЕЦЬ ПЕРІОДУ ГРЕКО- ПЕРСЬКИХ ВОЄН (550—489 РР ДО Н .Е)

Мільтіад, син Кімона, з дема
Лакіади народився в Афінах в
середині VI ст. до н. е. Точна дата
його народження невідома.

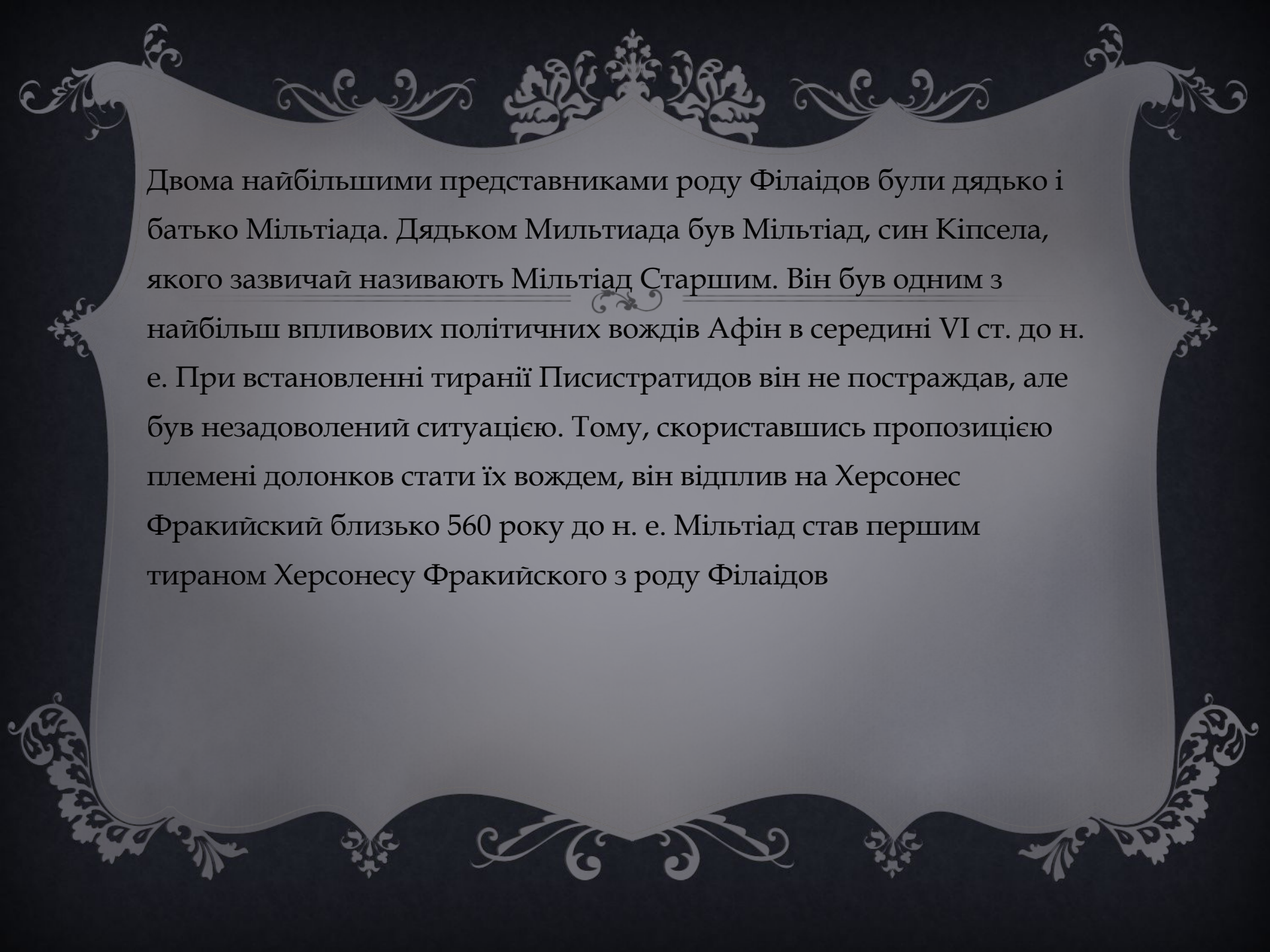
Найчастіше датою його
народження умовно називають 550
р. До н.е. е. Хоча швидше за все, він
народився не пізніше 554 р. До н.е.
е., так як в 524/523 р. до н.е. е.

займав посаду архонта-епоніма,
яку могли займати особи, які
досягли тридцятирічного віку.

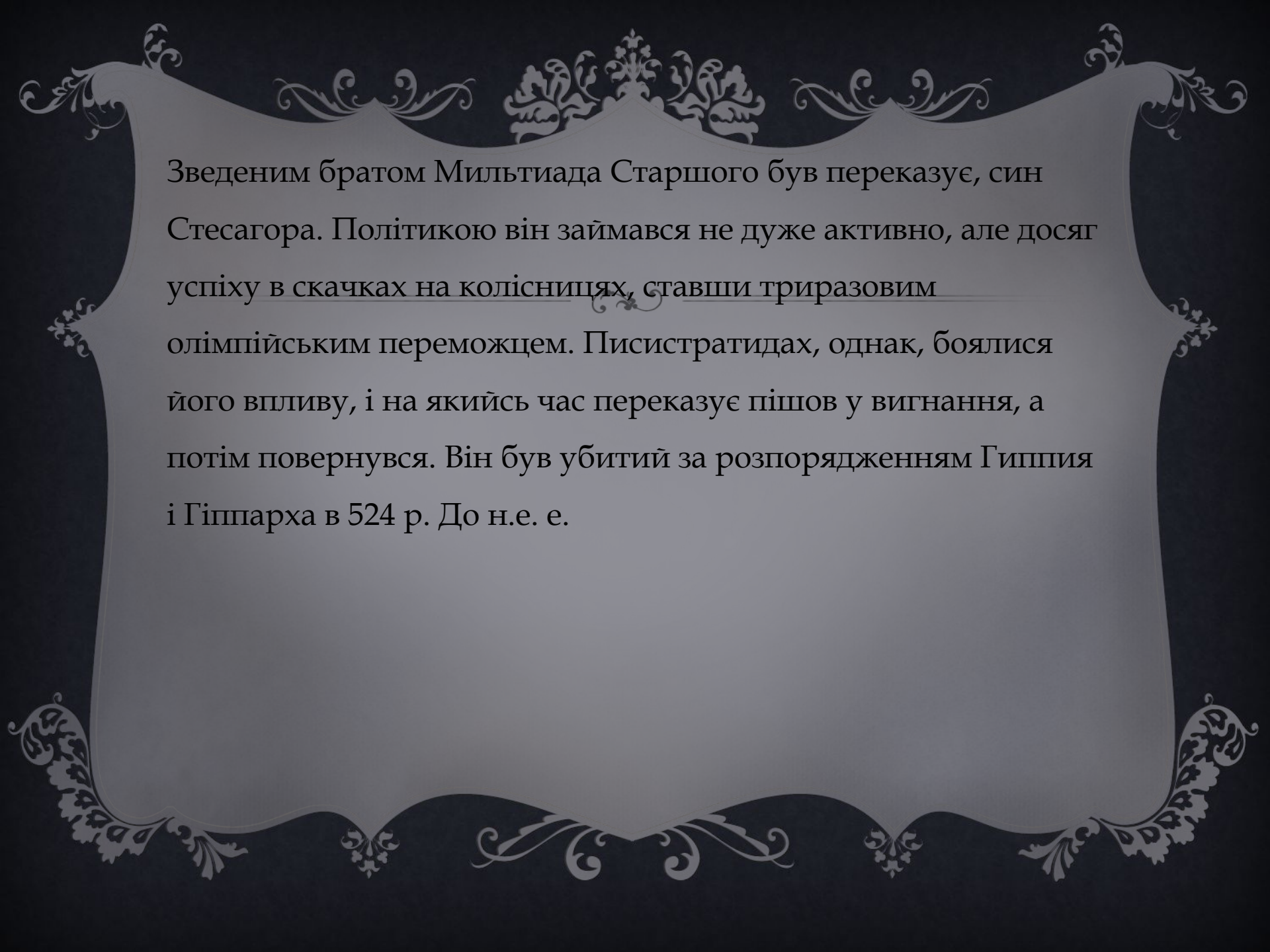

Мільтіад походив зі знатного аристократичного роду Філаїдов. Представники цього роду зводили своє походження до сина Зевса Еаку. У Еака був онук, Аякс, цар Саламіна, а сином або внуком останнього був Филей, який переселився в Аттику і став родоначальником Філаїдов. Ще в архаїчну епоху представники цього роду були відомими політичними діячами Афін

Двома найбільшими представниками роду Філаїдов були дядько і батько Мільтіада. Дядьком Мильтиада був Мільтіад, син Кіпсела, якого зазвичай називають Мільтіад Старшим. Він був одним з найбільш впливових політичних вождів Афін в середині VI ст. до н. е. При встановленні тиранії Писистратидов він не постраждав, але був незадоволений ситуацією. Тому, скориставшись пропозицією племені долонков стати їх вождем, він відплив на Херсонес Фракийський близько 560 року до н. е. Мільтіад став першим тираном Херсонесу Фракийського з роду Філаїдов

A decorative border with intricate scrollwork and floral patterns surrounds the text. The border is light gray and set against a dark gray background.

Зведеним братом Мильтиада Старшого був переказує, син Стесагора. Політикою він займався не дуже активно, але досяг успіху в скачках на колісницях, ставши триразовим олімпійським переможцем. Писистратидах, однак, боялися його впливу, і на якийсь час переказує пішов у вигнання, а потім повернувся. Він був убитий за розпорядженням Гиппия і Гіппарха в 524 р. До н.е. е.

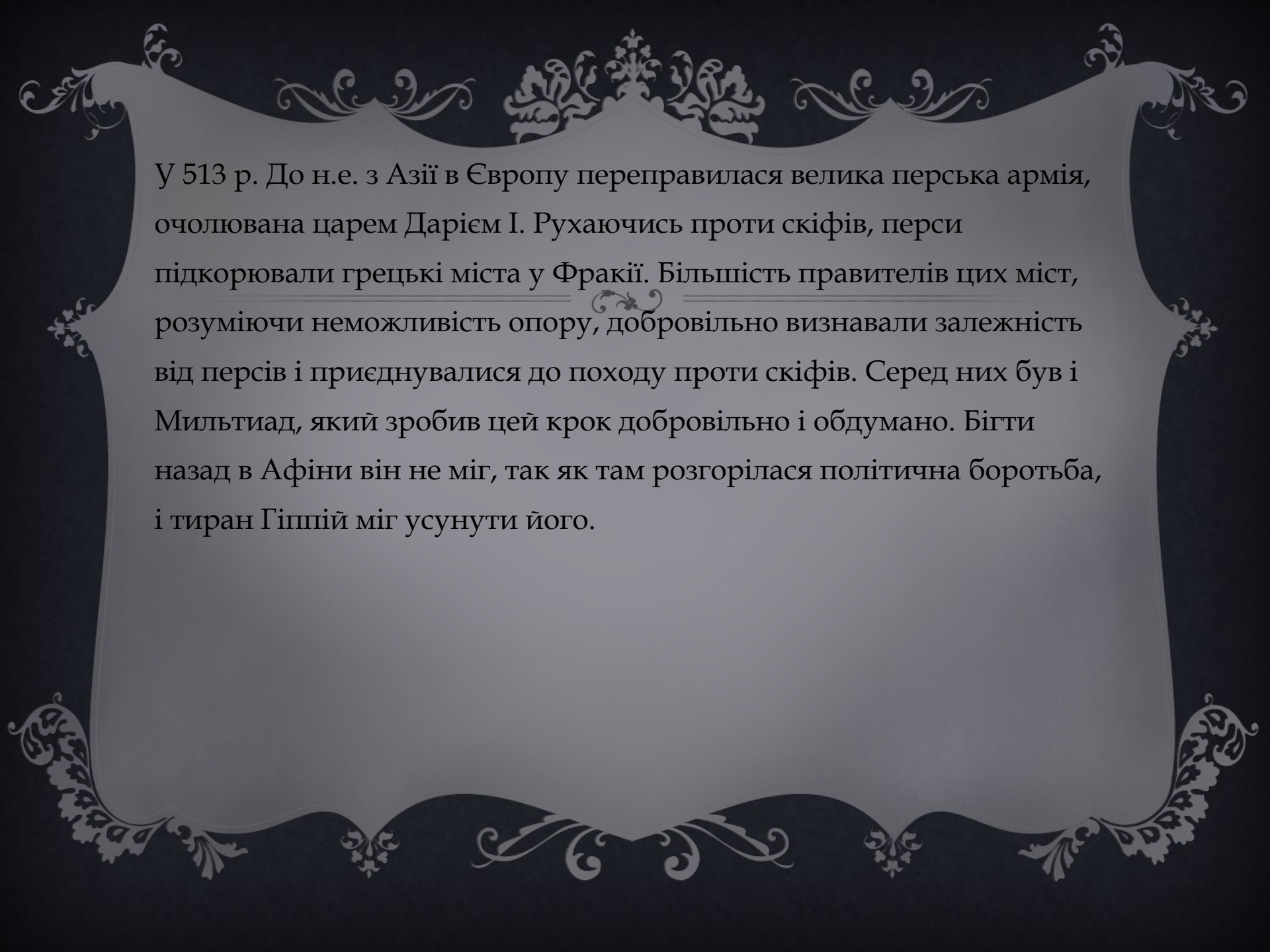
У дитинстві і юності Мильтиад, судячи з усього, перебував разом з батьком у вигнанні і повернувся в Афіни в кінці правління Пісistrата. У 524 р. До н.е. е. тирані Гиппий і Гіппарх наказали вбити Кимона, але до його синові демонстративно виявляли прихильність. У тому ж році Мильтиад був обраний архонтом-епонімом.

Близько 520 р. До н.е. е. загинув тиран Херсонеса Фракийського Стесагора, і Писистратидах, не бажаючи втрачати контроль над цією областю, відправили туди Мильтиада. Він зумів захопити там владу, усунувши незадоволених, і вийшов заміж за Гегесіпіле, дочки фракійського царя Олора, що забезпечило дружнє ставлення Фракії.

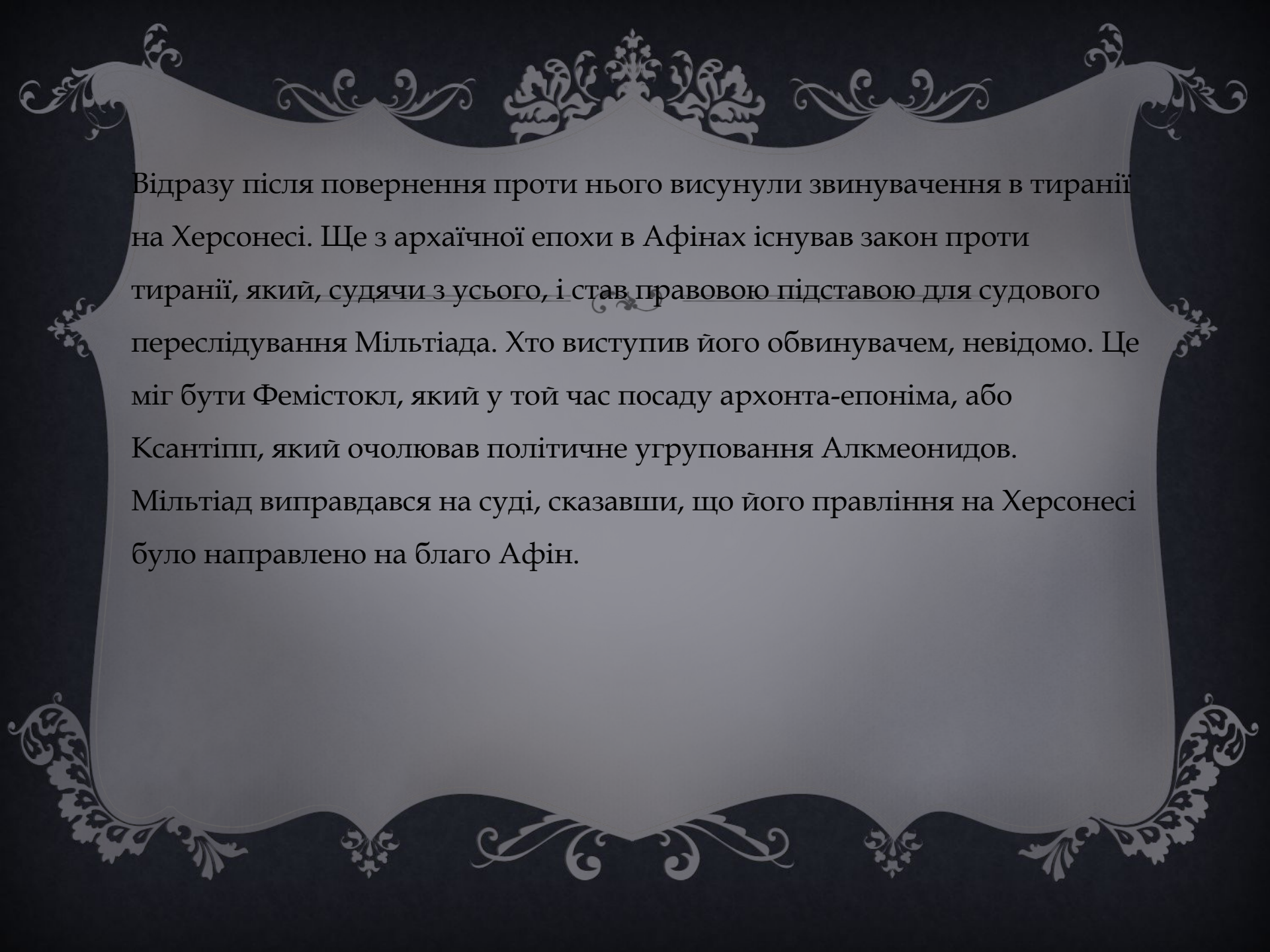
Писистратида

х

У 513 р. До н.е. з Азії в Європу переправилася велика перська армія, очолювана царем Дарієм I. Рухаючись проти скіфів, перси підкорювали грецькі міста у Фракії. Більшість правителів цих міст, розуміючи неможливість опору, добровільно визнавали залежність від персів і приєднувалися до походу проти скіфів. Серед них був і Мильтиад, який зробив цей крок добровільно і обдумано. Бігти назад в Афіни він не міг, так як там розгорілася політична боротьба, і тиран Гіппій міг усунути його.

Скіфи в відповідь на похід Дарія вторглися на підвладні Перській державі території і дійшли до Херсонеса. Мільтіад був змушений тікати у вигнання. Пробувши кілька років у вигнанні, він повернувся на Херсонес і відновив свою владу. Дата цих подій точно невідома через заплутаність у викладі Геродота. Можливо, під час вигнання він захопив Лемнос. Про цю подію згадав Геродот, але не написав, коли це сталося. Мільтіад вигнав з Лемноса раніше населяли його пелазгів і заснував на острові поселення афінян. При цьому спеціально підкреслюється, що він прибув до Лемнос з Херсонеса Фракийського. Можливо, Лемнос вже був завойований раніше, і Геродот сплутав Мільтіада Молодшого з Мільтіад Старшим.

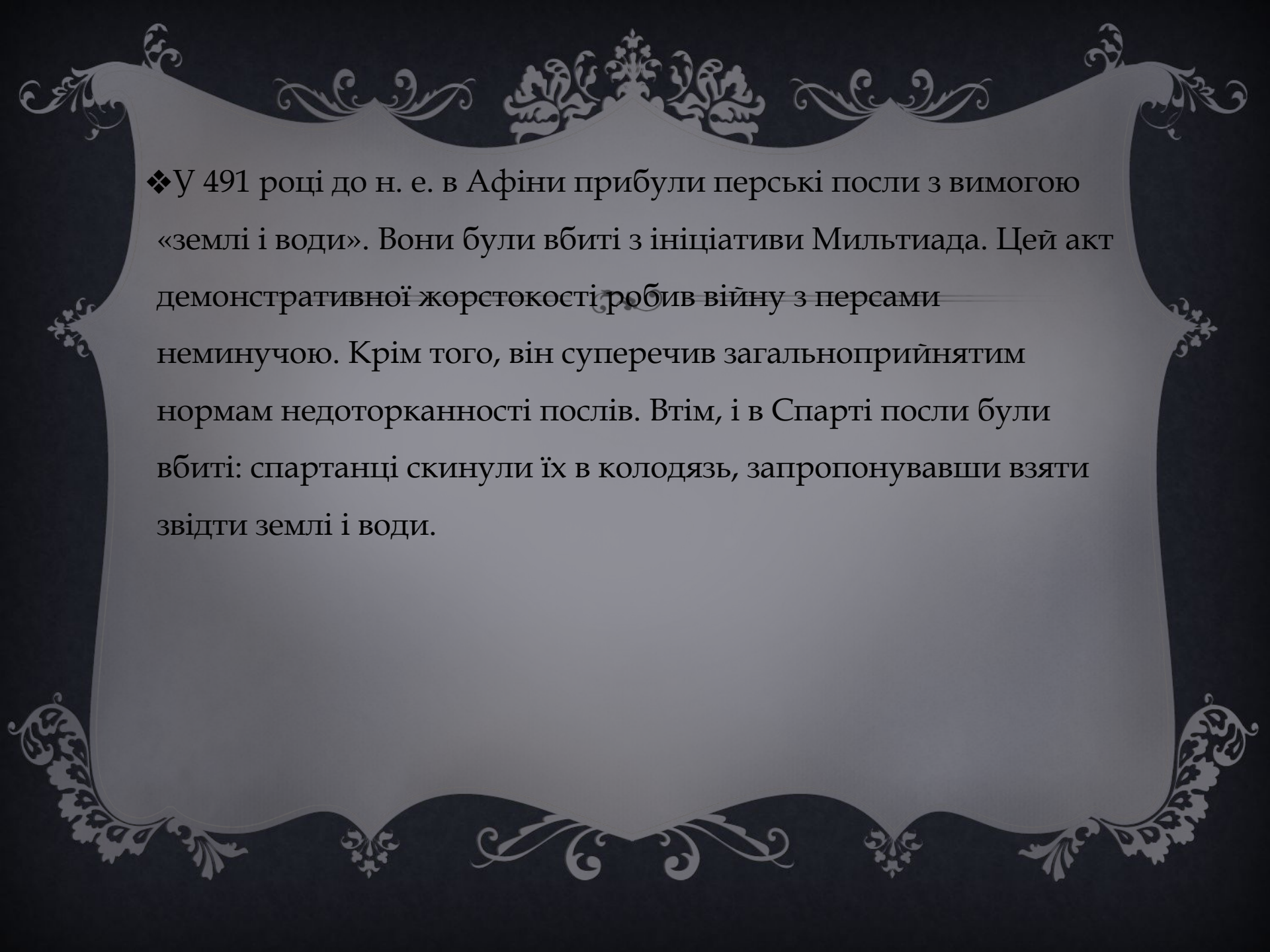

Відразу після повернення проти нього висунули звинувачення в тиранії на Херсонесі. Ще з архаїчної епохи в Афінах існував закон проти тиранії, який, судячи з усього, і став правовою підставою для судового переслідування Мільтіада. Хто виступив його обвинувачем, невідомо. Це міг бути Фемістокл, який у той час посаду архонта-епоніма, або Ксантіпп, який очолював політичне угруповання Алкмеонидов. Мільтіад виправдався на суді, сказавши, що його правління на Херсонесі було направлено на благо Афін.

Під впливом зовнішніх причин в Афінах назрівала криза політичної лінії Алкмеонидів, складовими якої були ворожнеча зі Спартою і примирливі відносини з Персією. Ці два зовнішньополітичних питання були головними в Афінах того часу: відносини зі Спартою і відносини з Персією. У різних політичних угруповань були різні позиції з цього питання: угруповання Гиппарха, сина Харма, була проспартанської і проперсидської, угруповання Алкмеонидов на чолі з Ксантіпп була антиспартанської і проперсидської, угруповання Фемістокла була антиспартанської і антиперсидської. Мільтіад зайняв ту позицію, яку не займала жодна з цих груп. Його погляди були проспартанські і антиперсидські.

Ксантіпп

A decorative border with intricate scrollwork and floral patterns in a light gray color, framing the central text against a dark background.

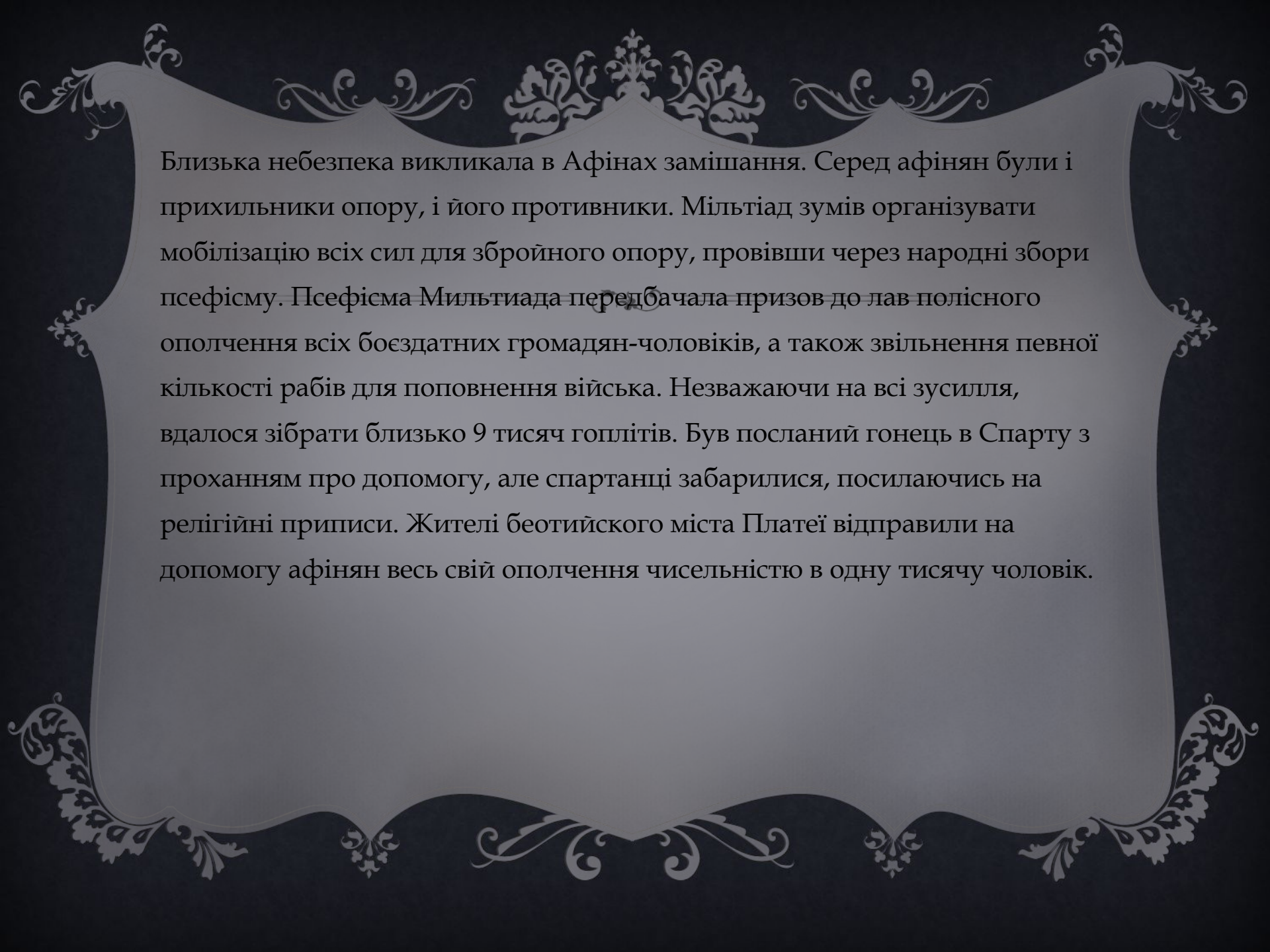
❖ У 491 році до н. е. в Афіни прибули перські послы з вимогою «землі і води». Вони були вбиті з ініціативи Мильтиада. Цей акт демонстративної жорстокості робив війну з персами неминучою. Крім того, він суперечив загальноприйнятим нормам недоторканності послів. Втім, і в Спарті послы були вбиті: спартанці скинули їх в колодязь, запропонувавши взяти звідти землі і води.

У 490 році до н. е. перський цар Дарій I направив до Західної Егеїду каральну експедицію під командуванням Датіса і Артаферн.

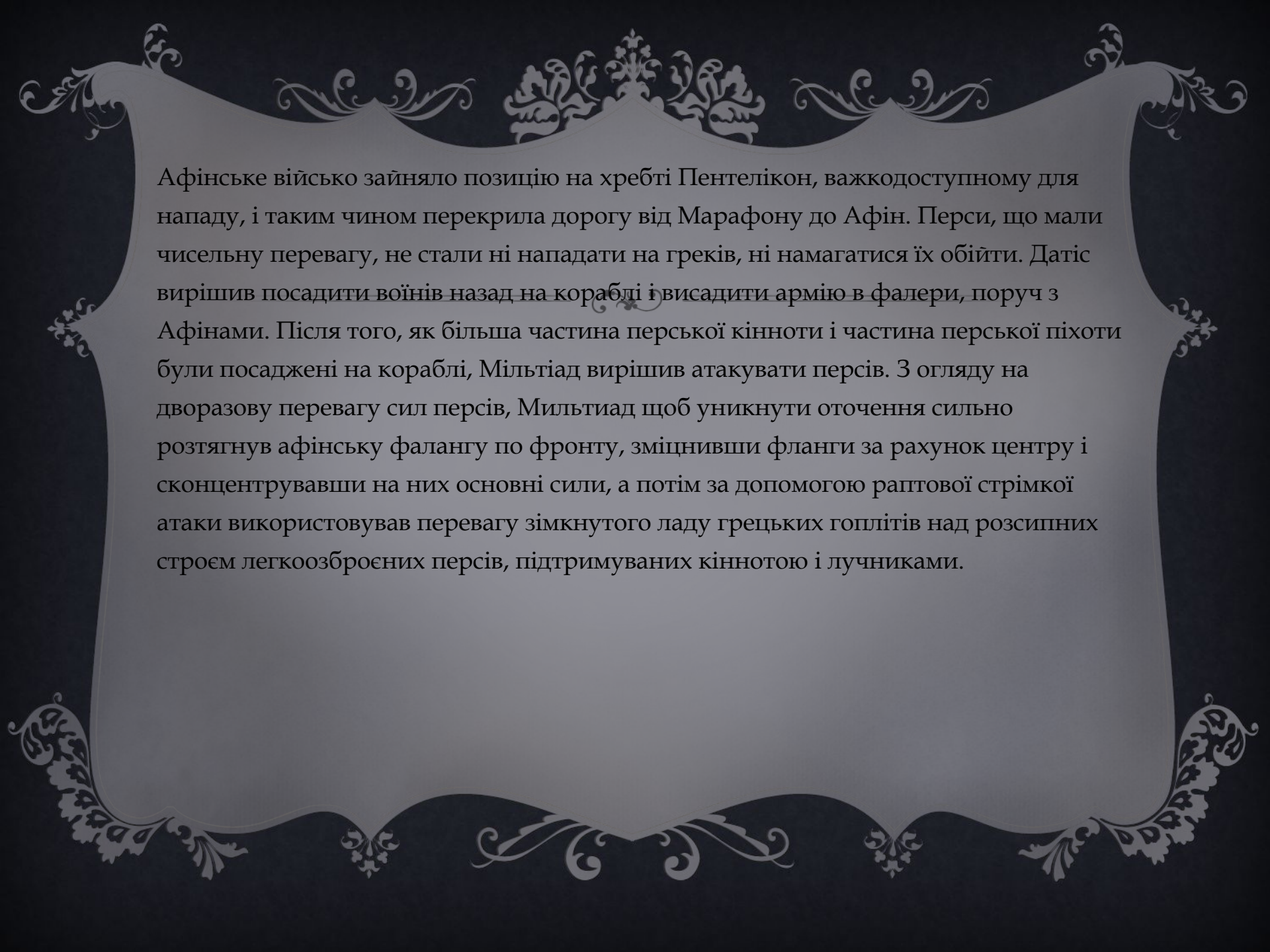
Вирушивши з Кілікії, перси (їх чисельність - близько 20 тисяч чоловік) тримали курс по центральній частині Егейського моря, від острова до острова. По дорозі ними були захоплені кілька стратегічно важливих центрів: Наксос, Делос і ін. Після 6-денної облоги була взята Еретрії. З Евбеї перси через вузьку протоку Евріпіла переправилися в Аттику і встали табором у Марафону. Марафонська рівнина була зручна для дій си... ноти.

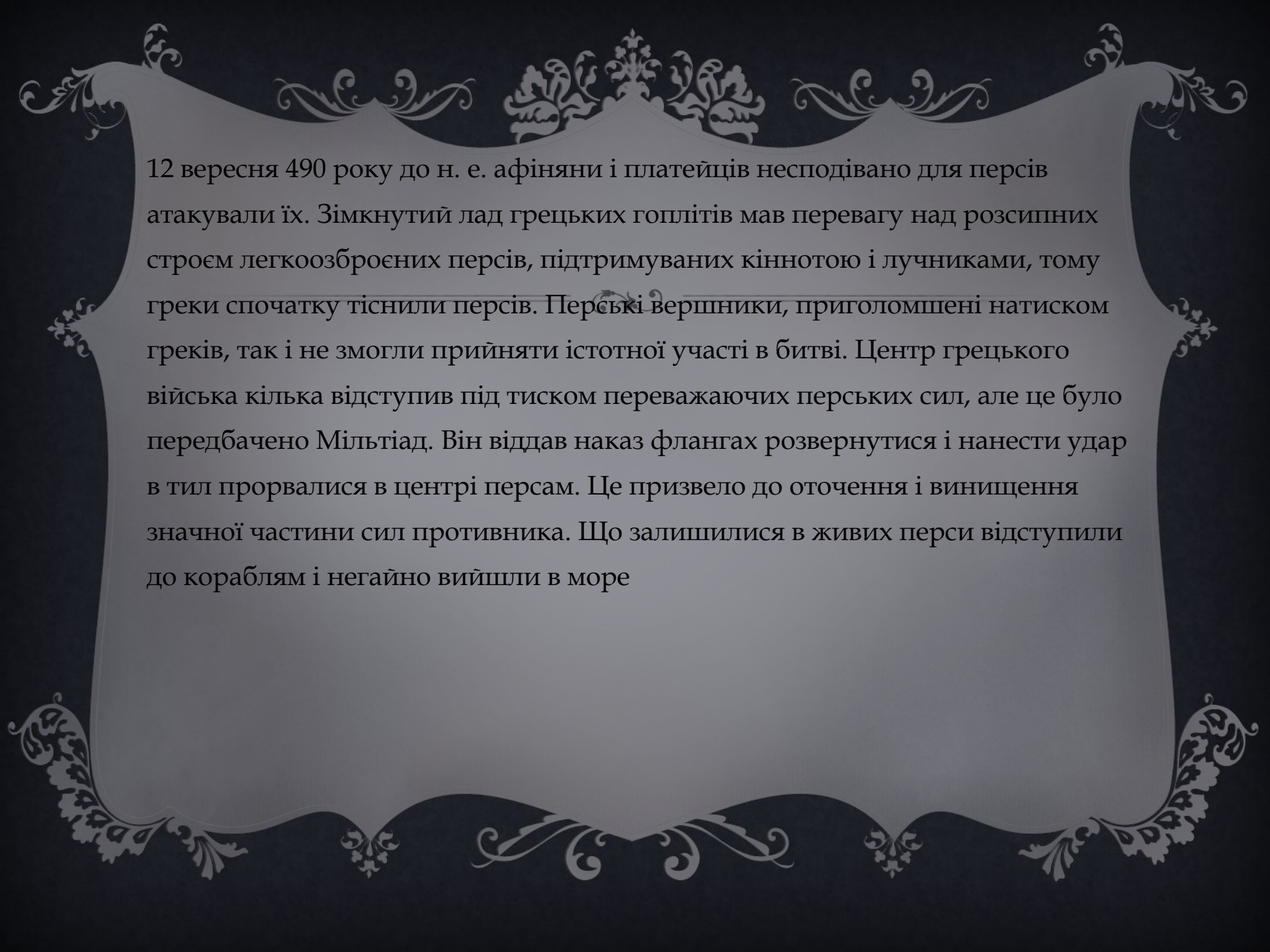
Датіса

Близька небезпека викликала в Афінах замішання. Серед афінян були і прихильники опору, і його противники. Мільтіад зумів організувати мобілізацію всіх сил для збройного опору, провівши через народні збори псефізму. Псефісма Мільтіада передбачала призов до лав полісного ополчення всіх боєздатних громадян-чоловіків, а також звільнення певної кількості рабів для поповнення війська. Незважаючи на всі зусилля, вдалося зібрати близько 9 тисяч гоплітів. Був посланий гонець в Спарту з проханням про допомогу, але спартанці забарилися, посилаючись на релігійні приписи. Жителі беотийського міста Платеї відправили на допомогу афінян весь свій ополчення чисельністю в одну тисячу чоловік.

A decorative border with intricate scrollwork and floral patterns in a light gray color, framing the central text. The border is wider at the top and bottom, tapering towards the sides.

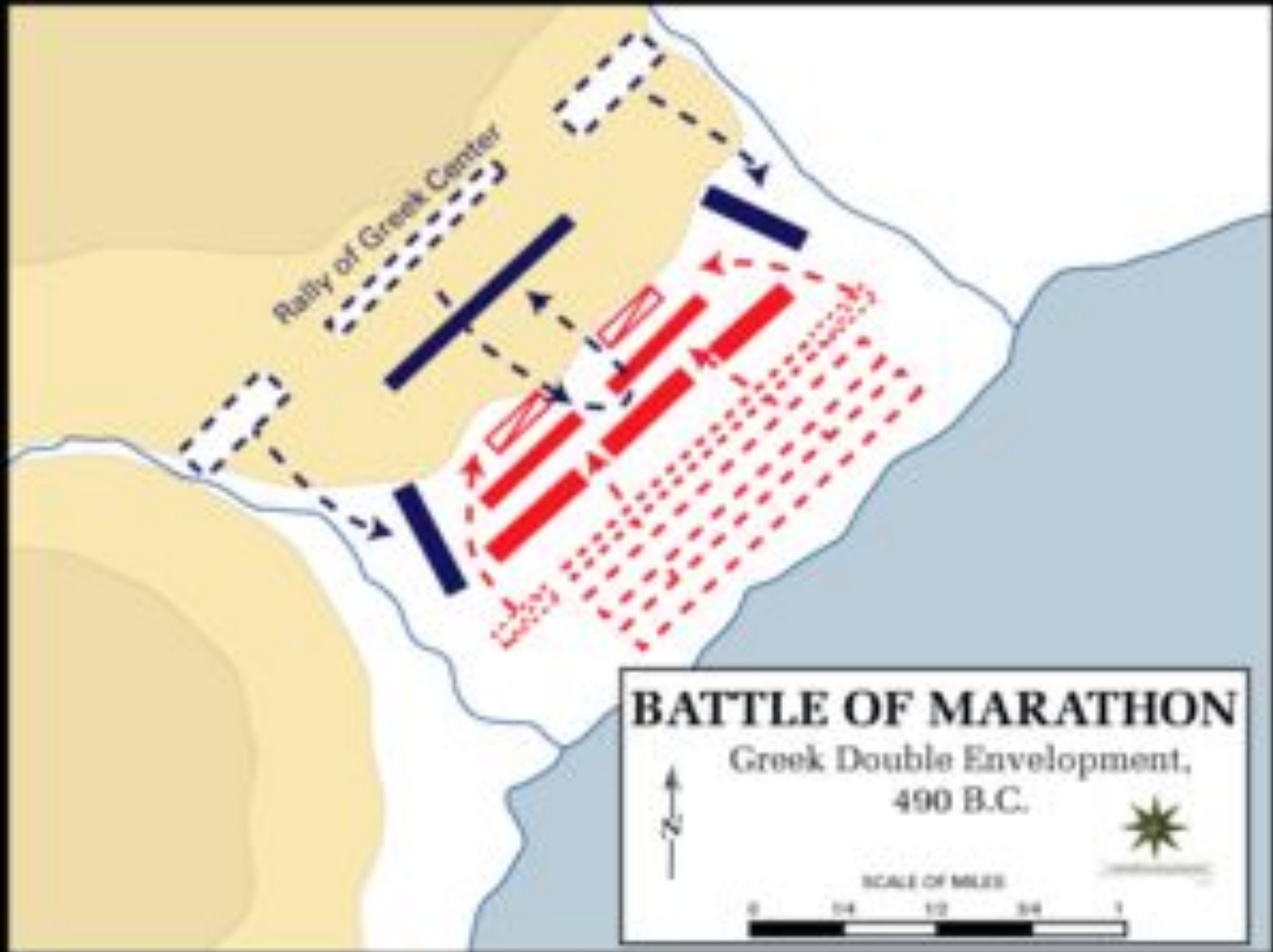
Афінське військо зайняло позицію на хребті Пентелікон, важкодоступному для нападу, і таким чином перекрила дорогу від Марафону до Афін. Перси, що мали чисельну перевагу, не стали ні нападати на греків, ні намагатися їх обійти. Датіс вирішив посадити воїнів назад на кораблі і висадити армію в фалери, поруч з Афінами. Після того, як більша частина перської кінноти і частина перської піхоти були посаджені на кораблі, Мільтіад вирішив атакувати персів. З огляду на дворазову перевагу сил персів, Мильтиад щоб уникнути оточення сильно розтягнув афінську фалангу по фронту, зміцнивши фланги за рахунок центру і сконцентрувавши на них основні сили, а потім за допомогою раптової стрімкої атаки використовував перевагу зімкнутого ладу грецьких гоплітів над розсипним строєм легкоозброєних персів, підтримуваних кіннотою і лучниками.

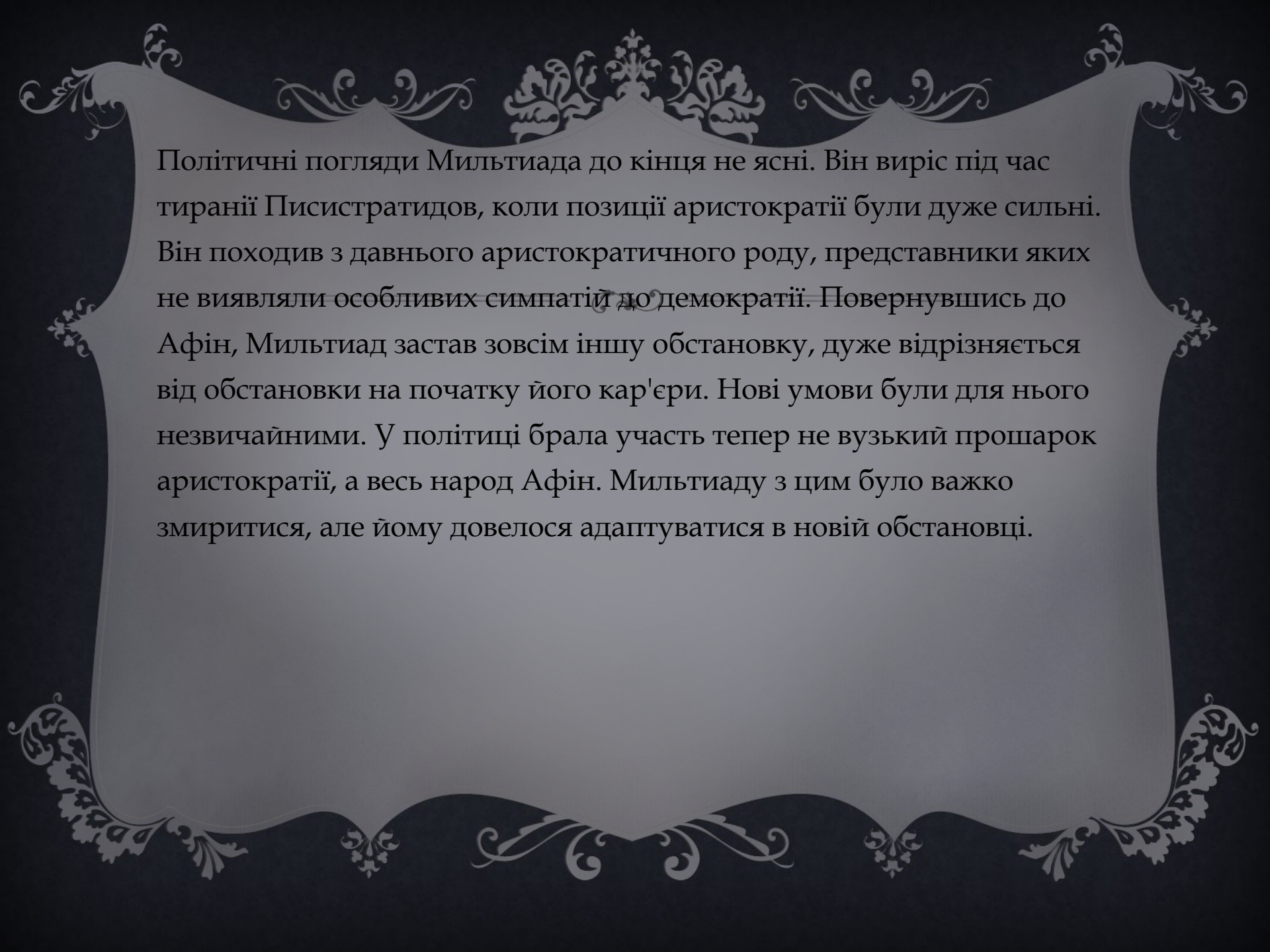
12 вересня 490 року до н. е. афіняни і платейців несподівано для персів атакували їх. Зімкнутий лад грецьких гоплітів мав перевагу над розсипним строєм легкоозброєних персів, підтримуваних кіннотою і лучниками, тому греки спочатку тіснили персів. Перські вершники, приголомшені натиском греків, так і не змогли прийняти істотної участі в битві. Центр грецького війська кілька відступив під тиском переважаючих перських сил, але це було передбачено Мільтіадом. Він віддав наказ флангах розвернутися і нанести удар в тил прорвалися в центрі персам. Це призвело до оточення і винищення значної частини сил противника. Що залишилися в живих перси відступили до кораблям і негайно вийшли в море

Афіняни і платейців під командуванням Мільтіада здобули блискучу перемогу. В бою загинуло 192 грека і 6400 персів. Перемога підняла бойовий дух афінян і згодом залишилася в їхній пам'яті як символ величчя Афін. Дуже велику роль у перемозі зіграв Мільтіад. Але співгромадяни не були схильні належним чином визнати його заслуги. Коли Мільтіад просив нагородження олійним вінком, йому відмовили, натякнувши, що перемога здобута всіма воїнами, а не тільки їм одним. Громадяни були переконані в тому, що перемога при Марафоні - їх спільну справу, а не заслуга одного Мільтіада. Аристотель зазначив, що саме після марафонської битви демос «став відчувати впевненість в собі».

Честолюбний Фемістокл часто повторював: «Лаври Мільтіада не дають мені спати». Дана фраза згодом стала крилатою.

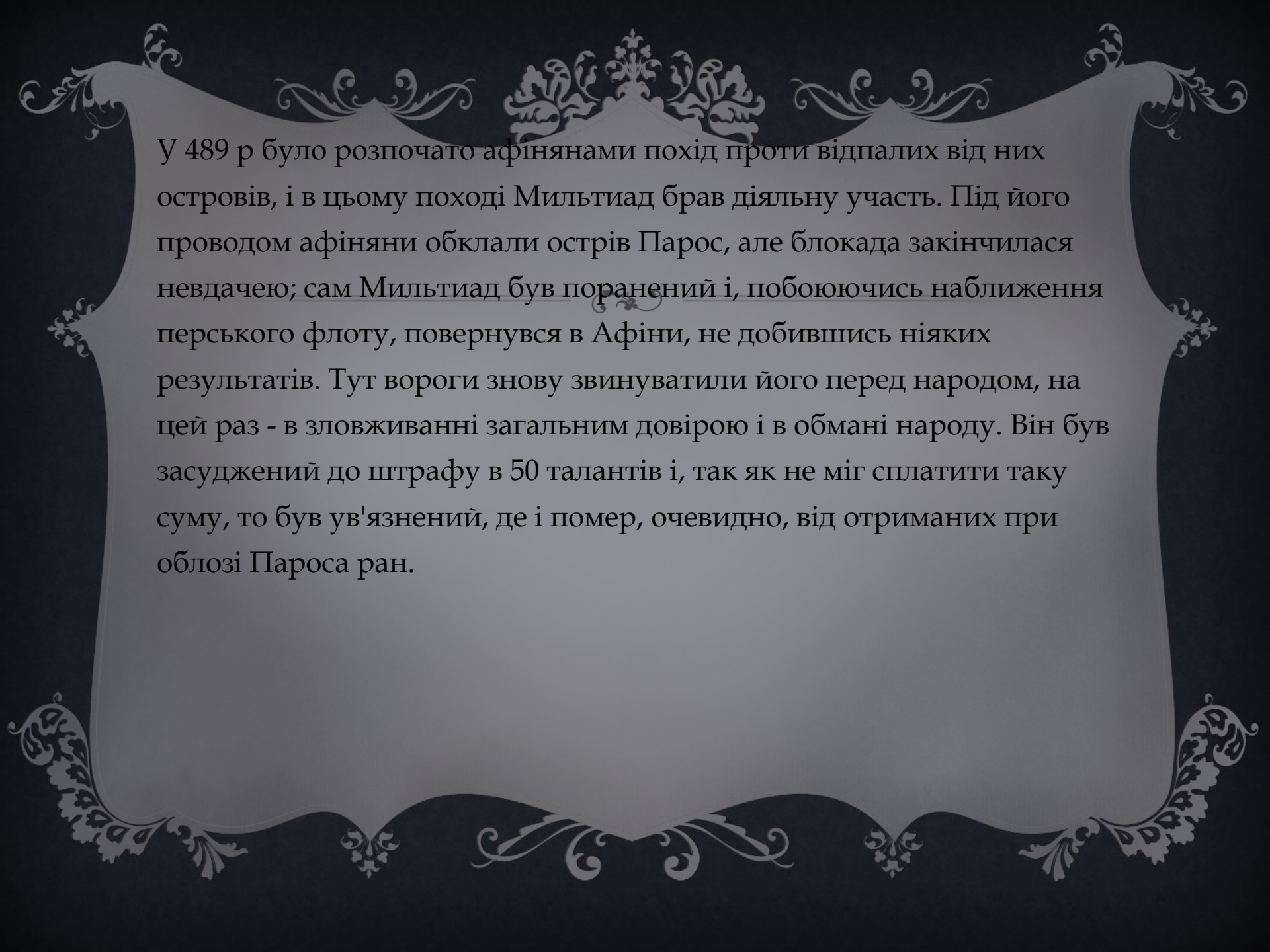

Першою дружиною Мильтиада була якась афінянка, ім'я якої невідоме. Від їхнього шлюбу народився син Метіох. Ставши тираном Херсонесу, Мильтиад одружився на Гегесіпіле, дочки фракійського царя Олора. Метіох потрапив в полон до фінікійцям, коли Мильтиад біг до Афін. Фінікійці відвезли його до царя Дарія в Сузи. Дарій прийняв його прихильно і «подарував йому будинок, маєток і персіянка в дружини». У їхньому шлюбі народилися діти, які вже вважалися персами. Можливо, перський цар вирішив використовувати Метіоха в якості заручника. Якщо це так, то своєї мети Дарій не досяг. Надалі Мильтиад діяв так, як ніби-то його син зовсім і не був у персів.

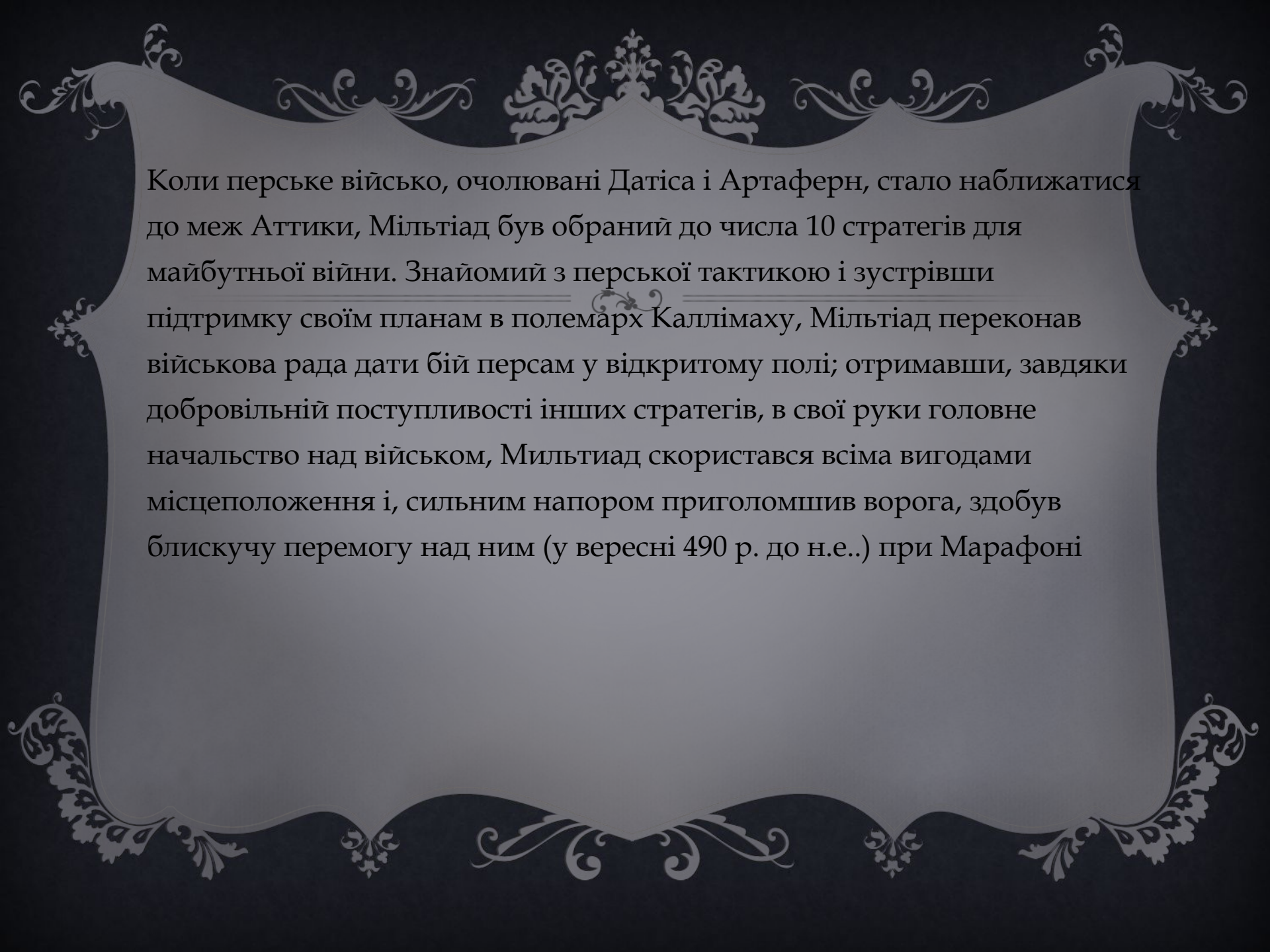

Політичні погляди Мильтиада до кінця не ясні. Він виріс під час тиранії Писистратидов, коли позиції аристократії були дуже сильні. Він походив з давнього аристократичного роду, представники яких не виявляли особливих симпатій до демократії. Повернувшись до Афін, Мильтиад застав зовсім іншу обстановку, дуже відрізняється від обстановки на початку його кар'єри. Нові умови були для нього незвичайними. У політиці брала участь тепер не вузький прошарок аристократії, а весь народ Афін. Мильтиаду з цим було важко змиритися, але йому довелося адаптуватися в новій обстановці.

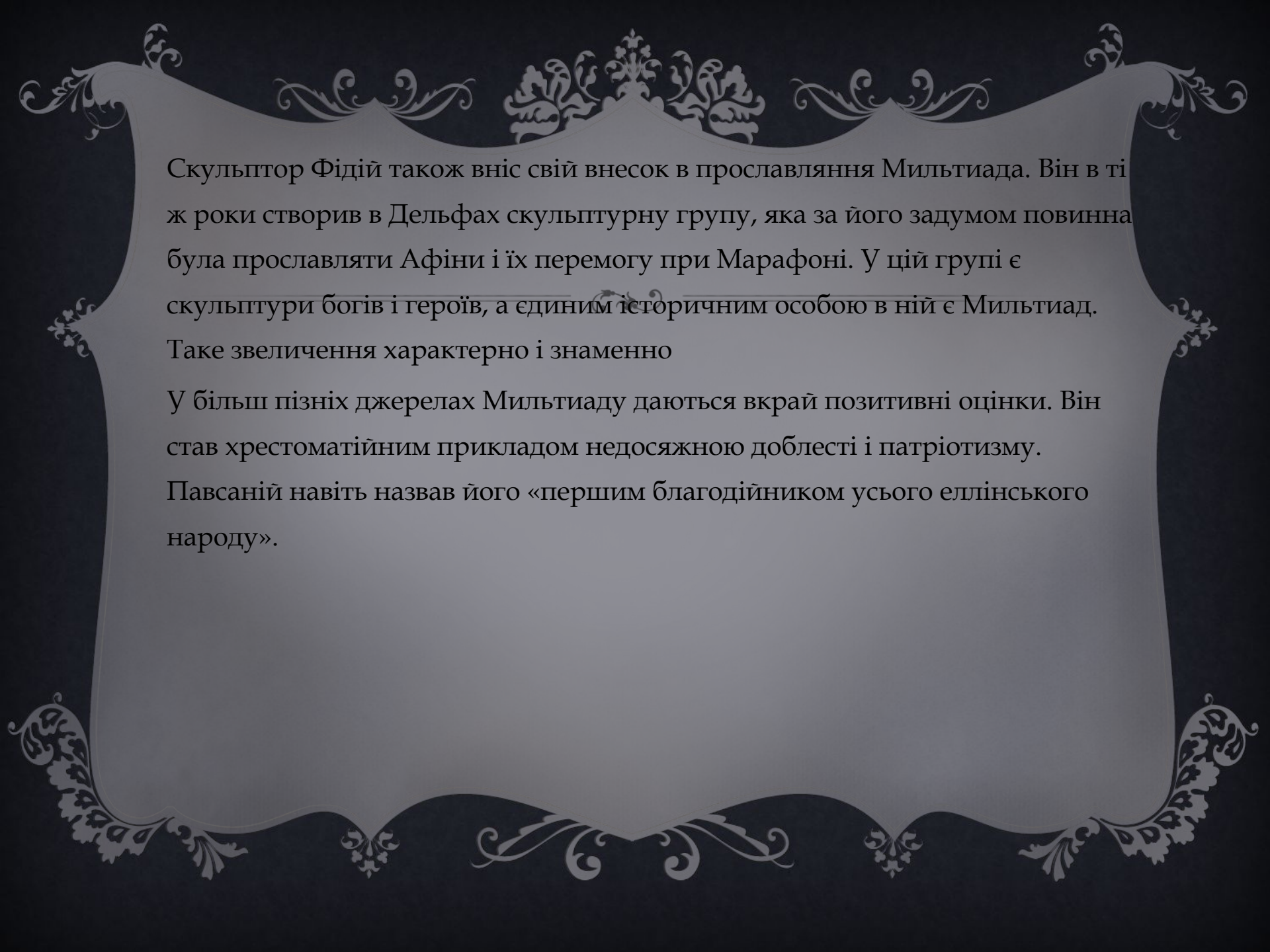
Він був в 524 р. До н.е. е. архонтом в Афінах, а потім (близько 518 р. до н.е..) керував як тирана фракийським Херсонесом, як спадкоємець дядька, Мильтиада Старшого; супроводжував Дарія Гістаспа в поході на скіфів і був разом з іншими греками залишений охороняти побудований персами міст на річці Дунай; коли про Дарії довго не було ніяких звісток, Мільтіад запропонував зламати міст і, відрізавши таким чином повернення персам, дарувати свободу іонійським грекам, але припущення це зустріло опір з боку Гістія Милетського, а також і інших тиранів, які розуміли, що, нелюбимі народом, вони тримаються лише перським впливом.

A decorative border with intricate scrollwork and floral patterns in a light gray color, framing the central text. The border is symmetrical and features a central crest-like element at the top and bottom.

У 489 р було розпочато афінянами похід проти відпалих від них островів, і в цьому поході Мильтиад брав діяльну участь. Під його проводом афіняни обклали острів Парос, але блокада закінчилася невдачею; сам Мильтиад був поранений і, побоюючись наближення перського флоту, повернувся в Афіни, не добившись ніяких результатів. Тут вороги знову звинуватили його перед народом, на цей раз - в зловживанні загальним довірою і в обмані народу. Він був засуджений до штрафу в 50 талантів і, так як не міг сплатити таку суму, то був ув'язнений, де і помер, очевидно, від отриманих при облозі Пароса ран.

Коли перське військо, очолювані Датіса і Артаферн, стало наближатися до меж Аттики, Мільтіад був обраний до числа 10 стратегів для майбутньої війни. Знайомий з перської тактикою і зустрівши підтримку своїм планам в полемарх Каллімаху, Мільтіад переконав військова рада дати бій персам у відкритому полі; отримавши, завдяки добровільній поступливості інших стратегів, в свої руки головне начальство над військом, Мильтиад скористався всіма вигодами місцеположення і, сильним напором приголомшив ворога, здобув блискучу перемогу над ним (у вересні 490 р. до н.е.) при Марафоні

Скульптор Фідій також вніс свій внесок в прославлення Мильтиада. Він в ті ж роки створив в Дельфах скульптурну групу, яка за його задумом повинна була прославляти Афіни і їх перемогу при Марафоні. У цій групі є скульптури богів і героїв, а єдиним історичним особою в ній є Мильтиад. Таке звеличення характерно і знаменно

У більш пізніх джерелах Мильтиаду даються вкрай позитивні оцінки. Він став хрестоматійним прикладом недосяжною доблесті і патріотизму. Павсаній навіть назвав його «першим благодійником усього еллінського народу».

Мальтіад - афінський державний діяч, полководець періоду греко-перських воєн (550 – 489 рр до н .e) афінський полководець, афінський архонт, син Кімона Коалемоса Старшого, батько Кімона Молодшого (від фракійської принцеси Олори), володів спочатку Херонесом Фракійським, звідки 494 до н. е. вигнаний персами, 490 до н. е. розбив персів при Марафон. ід час повстання іонійських греків Мільтіаду вдалося захопити острови Імброс та Лемнос скинувши тирана Гермона. Лемнос він подарував до Афінам, а Імброс залишив собі. При цього виселив споконвічних мешканців островів. Це відбулось ядесь до 506 року до н. е. Водночас Мільтіад не брав участі в Іонійському повстанні. Втім внаслідок наклепу тирана Лісагора з міста Парія підтримка персів Мільтіада похитнулася. Тому він вимушен був думати про власну безпеку. Перед втечею з Херсонеса передав владу над містом небожу Стесагору. Мільтіад зібрав 5 трієр із скарбами й спробував прорватися до афін. Помер 489 до н. е. в темниці, не будучи в змозі заплатити грошовий штраф за невдачу облогу Паросу.